

Sygn. akt IIKp 9/06

POSTANOWIENIE

Dnia 24 lipca 2006 r.

Sąd Rejonowy w Żorach w składzie:

Przewodniczący - **SSR Paweł Mazur**

Protokolant – Renata Krzysteczko

po rozpoznaniu zażalenia **Wiesławy Cieślik i Anny Szkołdy** na postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej w Żorach z dnia 16 listopada 2005 r. sygn. akt Ds 1685/05 o umorzeniu dochodzenia w sprawie narażenia w okresie od lipca 2002 r. do dnia 05 września 2005 r. w Żorach Wiesławy Cieślik i innych osób na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo ciężkiego uszczerbku na zdrowiu poprzez emisję bez zezwolenia fal elektromagnetycznych szkodliwych dla środowiska to jest o czyn z art. 160 § 1 kk

na podstawie art. 306 § 2 kpk, art. 329 kpk

postanawia

nie uwzględnąć zażalenia i utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie.

Sędzia

Na oryginale właściwe podpisy.
Zgodność z oryginałem stwierdza
2006-07-28

Żory, dnia

K/2 Kierownik Sekretariatu
R. Krzysteczko

Za zgodność, przebieg postępowania 24.07.06
L. Krysteczko

Żory, dnia 24.07.06

K/2 Kierownik Sekretariatu
R. Krzysteczko

Uzasadnienie postanowienia z dnia 24 lipca 2006 r.

Prokurator Prokuratury Rejonowej w Żorach w dniu 16 listopada 2005 r. zatwierdził postanowienie o umorzeniu dochodzenia w sprawie „narażenia w okresie od lipca 2002 r. do dnia 05 września 2005 r. w Żorach Wiesławy Cieślik i innych osób na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo ciężkiego uszczerbku na zdrowiu poprzez emisję bez zezwolenia fal elektromagnetycznych szkodliwych dla środowiska to jest o czyn z art. 160 § 1 kk

Pokrzywdzone Wiesława Cieślik i Anna Szkołda w terminie wniosły zażalenia na powyższe postanowienie i domagały się uchylenia postanowienia z dnia 16 listopada 2005r. i przekazania sprawy do dalszego prowadzenia w Prokuraturze Rejonowej.

Prokurator Prokuratury Okręgowej w Gliwicach zarządzeniem z dnia 05 stycznia 2006 r. nie przychylił się do zażaleń pokrzywdzonych i przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Żorach.

Sąd zważył, co następuje:

Zażalenie pokrzywdzonych Wiesławy Cieslik i Anny Szkołdy nie zasługuje na uwzględnienie. Analiza dowodów zgromadzonych w postępowaniu przygotowawczym prowadzi do wniosku, że w sprawie prawidłowo przeprowadzono czynności procesowe i podjęto właściwą decyzję merytoryczną.

Należało tak orzec, gdyż prowadzone postępowanie przygotowawcze, (Ds 1685/05) faktycznie nie dostarczyło podstaw do⁴ wniesienia aktu oskarżenia w niniejszej sprawie. W tym zakresie Sąd stwierdza, dzieląc argumenty, które legły u podstaw wydania postanowienia o umorzeniu dochodzenia z powodu braku znamion czynu zabronionego w opisanym zachowaniu tj. w oparciu o art. 17 § 1 pkt 2 kpk.

Sąd podziela pogląd organu prokuratorskiego w tym zakresie, iż nie doszło do samowoli budowlanej, jak również odnośnie faktu, iż eksploatacja nadajników telefonii komórkowej nie naraża pokrzywdzonych na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo ciężkiego uszczerbku na zdrowiu. Skoro, bowiem określone normami prawnymi dopuszczalne wartości emisji pola elektromagnetycznego nie zostały przekroczone, a wręcz są znacznie niższe od wartości dopuszczalnych, nie można operatorom telefonii komórkowej postawić zarzutu, iż działaniem swym wyczerpali znamiona przestępstwa z art. 160 § 1 kk.

Bezspornym jest, iż każde pole elektromagnetyczne może zaburzać równowagę biologiczną i może mieć wpływ na organizmy żywe, jednakże rozwój cywilizacyjny ludzkości powoduje, iż społeczność musi godzić się na pewne zagrożenia związane z postępowaniem technicznym, a jednocześnie te zagrożenia minimalizować (np. ruch pojazdów samochodowych stwarza duże potencjalne zagrożenie dla zdrowia i życia ludzi, jednakże każde ze społeczeństw godzi się na to zagrożenie w imię rozwoju cywilizacyjnego).

Minimalizacja zagrożenia związanego z polem elektromagnetycznym polega na ustaleniu przez ustawodawcę oraz właściwe organy administracji dopuszczalnych norm promieniowania elektromagnetycznego i jeżeli normy te nie są przekroczone, to brak jest podstaw do przyjęcia, iż emitujący te fale dopuścił się przestępstwa.

W niniejszej sprawie biegły z zakresu ochrony środowiska w swojej opinii jednoznacznie stwierdził, iż normy emisji promieniowania elektromagnetycznego nie przekroczyły wartości dopuszczalnych, a zdaniem Sądu brak jest podstaw do kwestionowania fachowości i rzetelności sporządzonej opinii. Mając na uwadze powyższe orzeczono jak w części dyspozytywnej na mocy powołanych przepisów.

Sędzia

Na oryginala właściwe podpiś.
Zgodność z oryginałem stwierdza
2006-07-28
Zarys dnia
Kierownik
R. Kneptek